

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν ἑπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Παύλης εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια, τῶν ἀγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται· «... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἀγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν». Ἀπόστολος τῶν ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σταυροῦ (ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Στεφάνου· «*Βασίλειον διάδημα*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοδοκίον· «*Παρθένε πανάμωμε*» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὰ κατ' ἦχον θεοδοκία, ἦχος δ').

Τυπικὴ διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ψάλλονται ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἀπὸ 1ης ἕως 13ης Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ 1η Αὐγούστου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ὅποτε ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μεγάλου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τῇ βῆ Αὐγούστου ψάλλεται πάντοτε ὁ Μέγας.

Ὁ προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν ρυθμὸν· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Εἶτα ψάλλεται τὸ «Θεὸς Κύριος» τετράκις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ τροπάρια· «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Παρακλήσεως ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, μετὰ στίχου εἰς τὰ δύο πρῶτα· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς α', γ', ε', ζ' καὶ θ' ᾠδῆς ἄρχεται ὁ α' χορὸς, τῆς δὲ δ', ς' καὶ ἡ' ἄρχεται ὁ β'.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ». Ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς», «Ὅτι ἐλεήμων». Ὁ α' χορὸς τό κάθισμα· «Πρεσβεία θερμῇ» καὶ ὁ β' χορὸς ἄρχεται τῆς δ' ᾠδῆς.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου», καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν τὴν δέησιν ὡς ἀνωτέρω. Ὁ β' χορὸς τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ προκειμένον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ». Εἶτα ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ εὐαγγέλιον τῆς Παρακλήσεως (ἐν τῇ Μικρᾷ τὸ «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ τὸ «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά»).

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὁ β' χορὸς τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ Δόξα: «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τά· «Μὴ καταπιστεύσης με», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ» καί· «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων». Ὁ ἱερεὺς· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», οἱ χοροί· «Κύριε, ἐλέησον» ἰβ' (τετράκισ ἀνὰ τρίς), ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ ψάλλονται αἱ ζ', ἢ καὶ θ' ᾠδαί.

Ἀπὸ τοῦ μεγαλυναρίου· «Ἄξιόν ἐστιν», ὁ ἱερεὺς θυμῷ τὸν ναὸν κατὰ τὴν τάξιν. Πρὸ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων», ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ναοῦ.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς» ἢ τὸ τῆς ἡμέρας ἀπολυτίκιον, ἀναλόγως τῇ προβλέψει τοῦ Τυπικοῦ.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ πάλιν ὡς ἀνωτέρω ἐπιλέγων καὶ τὴν δέησιν· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» καὶ τὴν εὐχὴν· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός». Εἶτα· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός». Ὁ ἀναγνώστης· «Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός». Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, Φωτεινῆς ὁσίας τῆς Καρπασίτιδος (ἀγίας Φωτοῦς).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Φωτεινῆς εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ὁσίων.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν Η'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Βασίλειον διάδημα».

Κοντάκιον· «Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων· «Οἱ ὄσιοί σου, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «ὑπὸ τὴν σῆν, Δέσποινα, σκέπην».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων· «Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον».

Ἀφ' ε' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραήλ».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τριάδος, κόρη, τέτοκας».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τὸ Η' ἑωθινόν· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἄπολυτικά· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τῆς Ἡ' Κυριακῆς· «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος».

Εὐαγγέλιον τῆς Ἡ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Θ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, ψάλλονται ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἀγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ τρία κατανοητικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα· «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην».

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παιδῶν.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» (ἄπαξ).

5. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, Εὐσιγνίου μάρτυρος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον (δίς). Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ

τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Εἰς τὴν α', ἡ καὶ θ' ᾠδὴν, εἰς ἃς ὑπάρχει τριώδιον, λέγεται ὁ προεόρτιος, ὁ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τριώδιον εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

Εἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος, ὁ προεόρτιος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν».

Κοντάκιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτή τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας», μετὰ τῶν στίχων·

«Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Τετάρτῃ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. **Δόξα:** «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὁ φωτί σου ἄπασαν» (ζῆτει εἰς τὴν λιτήν).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν ἀ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς ἃς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ» (ἄπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω προδιεγράφη. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» (τρῖς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς: ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ,
περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών,
ὕπερ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. «Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Στίχ. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Στίχ. «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Εἰσοδικόν. «Θαβῶρ καὶ Ἐρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα»³².

Ἀπολυτίκιον. «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Κοντάκιον. «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»³³.

Κοινωνικόν. «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς·

32. Τοῦτο εἶναι τὸ παλαιὸν εἰσοδικόν, τὸ ὁποῖον ὀρίζουν τὰ πλεῖστα *Τυπικὰ* καὶ τὸ *Μηναῖον*. Τὸ εἰς ἱερατικὰς φυλλάδας εὐρισκόμενον εἰσοδικόν· «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς» εἶναι μεταγενέστερον.

33. Τοῦτο διατάσσεται ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν *Τυπικῶν*. Τὸ συνήθως ψαλλόμενον· «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τὸ γ' τροπάριον τῆς ζ' ὠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς, καὶ συνιστᾷ νεωτέραν πρᾶξιν.

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει». Δόξα, καὶ νῦν τὸ κοντάκιον αὐτῆς· «Ἐπι τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμοτάτην στάσιν ἐλθεῖν ἠυδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

«Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ».

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, εἰς ὃν γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (ἄπαξ).

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασαί· «*Σταυρὸν χαράξας*» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου, Μικάλλου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Δομετίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μικάλλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (ἄπαξ).

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αιμιλιανού επισκόπου Κυζίκου, Εύτυχίου όσιου, κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῶν Ἱερέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐτυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (ἄπαξ).

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαθίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λαυρεντίου μάρτυρος τοῦ ἀρχidiaκόνου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Θ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Κοντάκιον· «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε*» (6η Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Ἄνθρακά σοι ἔδωκε*» (10η Αὐγούστου).

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «*Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν*» (6η Αὐγούστου).

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ*» (6η Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρώῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Καθίσματα· τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (10ῃ Αὐγούστου), ἦτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Μετεμορφώθης, Ἰησοῦ», διὰ δὲ τὴν β'· «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς· τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Τὸν οὐράνιον πλουτόν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος».

Ἀφ' ς' ὥδῆς· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια· τὸ θ' ἀναστάσιμον· «Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα» καὶ τὸ μεθέορτον· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε».

Αἶνοι· ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμί-
ου Σταυροῦ σου» (6ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο
τελευταία·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς σὺ ἔθεμελίωσας».

«Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, τὸ θ' ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τῆς Θ' Κυριακῆς· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί».

Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (ἄπαξ).

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου, τὸ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαῦμα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (ἄπαξ).

12. ΤΡΙΤΗ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἐν τῇ 13ῃ Αὐγούστου ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς

λιτῆς. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (τρῖς, διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρωτῷ. Ψάλλεται ὁ Ὁρθρος τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῶν προεορτιῶν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «*Λαοὶ προσκικτήσατε*» (ἄπαξ).

14. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Μιχαίου προφήτου, Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (δίς). Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα. Εἶτα τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μετὰ τῶν στίχων· «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Εἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νεοφύτου, Χρυσορροιατίσσης, Τροοδιτίσσης, Τρικουκιωτίσσης καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσσης.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Λαοὶ προσκιρτήσατε».

Κοντάκιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Θεαρχίῳ νεύματι», ὀκτάηχον δίχορον.

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρῖς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὅτε ἡ μετὰστασις».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Μακαρίζομέν σε».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Πεποικιλιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων πρὸ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν τροπαρίων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἑξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» (τρῖς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἄγαλλιάσει».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. «Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Στίχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Στίχ. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ὁ μονογενής.*»

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«*Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν.*»

Στίχ. «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

«*Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν.*»

Στίχ. «ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός
καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου».
«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον. «Ἐν τῇ γεννήσει».

Κοντάκιον. «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. «Τοῦτο φρονεῖσθω».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος. «Αἱ γενεαὶ
πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Κοινωνικόν. «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ
Ὅρθρῳ φάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ κατα-
βασίαι. «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ
στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ
κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου, Διομήδους
μάρτυρος, Δημητρίου τοῦ νέου μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μανδηλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια
Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Δημητρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια
Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται. Ἀπολυτίκια. «Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον. «Τὴν
ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσμα-
τα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς εἰκόνας εἰς 4 μετὰ στίχου. «Δόξα σοι, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται,
ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ὠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὠδῆς,

τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, καὶ οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῶμα. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῶμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῆς εἰκόνας καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μύρωνος μάρτυρος.

Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐν τῇ γεννήσει». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (15ῃ Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου· «Ὅτε ἀθείας ἢ πυρὰ» (17ῃ Αὐγούστου).

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, φιλεόρτων τὸ σύστημα» (15ῃ Αὐγούστου, δοξαστικὸν λιτῆς).

Καὶ νῦν τὸ ἄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας» (15ῃ Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (17ῃ Αὐγούστου), ἦτοι διὰ μὲν τὴν ἀ΄ στιχολογίαν· «Ἀπὸ τοῦ σκῆνους σου»³⁴, διὰ δὲ τὴν β΄· «Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς».

Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἐν πρεσβείαις», εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Μυριπνόις ἄσμασι». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Τὴν σεπτὴν μετάστασιν».

Ἀφ' ε' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἰ' ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ μεθέορτον· «Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» (15ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου».

«Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα τὸ Ἰ' ἑωθινόν· «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ· «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

34. Εἰς τὸ *Μηγαῖον* τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, κάθισμα μετὰ τὴν ἀ΄ στιχολογίαν ὀρίζεται τό· «Εἰς τὰ οὐράνια».

Ἀπολυτίκια. «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν τῇ γεννήσει», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον. «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος τῆς Ἰ Κυριακῆς· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους».

Εὐαγγέλιον τῆς Ἰ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΑ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἑβδ. Ματθαίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαμουὴλ προφήτου, Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων, Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου καὶ ἁγίου Λουκίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου, Βάσσης μάρτυρος.

22. ΠΑΡΑΚΕΥΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.

Σημεῖωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούππου, διὰ τὸ κατὰ τὴν κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Λούππου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρω τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημεῖωσις. Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ

τῆς 12ης Σεπτεμβρίου, ψάλλεται τὸ «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, καθ' ἃς ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ΙΑ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*὘ν τῇ γεννήσει*».

Κοντάκιον· «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε*».

Δόξα καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*». Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*ᾠ θαύματος καινοῦ*».

Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον· «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Φέγγος ἤστραψας*». Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Θεία γέγονας*».

Ἄφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἦ φοβερὸν μυστήριον».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα·

Δόξα, τὸ ΙΑ' ἐωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος τῆς ΙΑ' Κυριακῆς· «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΑ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ' ἐβδ. Ματθαίου.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἐπάνοδος τῶν λειψάνων τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου, Τίτου ἀποστόλου, Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Κωνσταντίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀποστόλων.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ποιμένος ὁσίου, Φανουρίου μάρτυρος τοῦ νεοφانوῦς.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος, Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου τοῦ Κυπρίου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Βριένης ὁσίας τῆς ἐν Κύπρῳ.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Μνήμη Δικαίου*».

Κοντάκιον· «*Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξὸς ἀποτομή*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «*Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα*» εἰς 4.

Δόξα τῆς Θεοτόκου· «*Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον*».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «*Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Θεοτόκου, ἥτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «Τὴν ζώνην τὴν σεπτὴν», διὰ δὲ τὴν β΄· «Τῆς τιμίας ζώνης σου».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόκου ἀμφοτέροι ἀνευ εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, εἶτα τὰ καθίσματα αὐτῆς· «Τὰ καταθέσια τῆς σῆς». Δόξα, καὶ νῦν· «Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α΄ ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὰ δύο τῆς Θεοτόκου· «Ὁ πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν» καὶ· «Κυρία πάντων πέλουσα».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ: ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Δόξα, τὸ Α΄ ἑωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Θεοτόκε ἀειπάρθενε», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή».

Εὐαγγέλιον τῆς IB' Κυριακῆς Ματθαίου· «Νεανίσκος τις προσῆλθε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Ματθαίου.